

Jak jsme již uvedli v letošním roce, zejména finanční problémy dostihly další tradiční festival - Jizerskou notu. Jeden z nejlepších trampských festivalů konaný tradičně poslední zářijovou sobotu v Hejnicích si vzal roční pauzu. Tedy zatím to takto vypadá.

Protože se s touto skutečností nechtěla smířit část organizátorů a muzikantů, kteří si Jizerskou notu do svého podzimního kalendáře napevno zakotvili, dohodli se a svolali alespoň Setkání přátel tohoto festivalu v tradičním termínu, tedy 27. Září, na netradiční místo, byť s Notou přece jen spjaté.

Vzhledem k tomu, že program začínal ve 14 hodin, rozhodli jsme se na akci vyrazit z Hejnic přes kemp Island a aspoň tam krátce vzpomenout na Kapitána Kida. Chvillemi intenzivnějším deštěm, mrholením, později v mracích se odehrála cesta na Island. V horách se mraky postupně potrhaly, rozfoukaly a zbytek dne a tudíž i celý festiválek provázelo baboletní počasí. Hausmanku v Oldřichovském sedle proslavila (nejen) trampská hospoda U Kozy. Zde

se většina účastníků Jizerské noty tradičně v neděli po festivalu setkávala, takže zvolené místo nemělo chybu. Venkovní přístřešek jako pódium, lavice a stoly na sezení pod střechou i mimo, se zázemím trampské hospůdky.

Dalo by se předpokládat, že má-li jít o pouhé setkání přátel, bude hlavní důraz na pohodovosti akce bez nějakých větších hudebních ambicí. Ovšem všech pět účinkujících to rozbalilo naplno a na své si mohl přijít každý. Milovník dobré tradičnější trampské muziky při vystoupení **Cestář** ů

příznivec moderního melodického folku s přesahy a skvělou instrumentací v podání **Naopaku**

, zájemce o skupiny sice teprve svoje úspěchy sbírající, ale kvalitou rozhodně nikoliv kulhající v případě skupiny

Lážo Plážo

i plzeňské

Alternativy

, která sršela energií, byť vystoupila jen v tříčlenné sestavě. A bonbónek pro všechny na závěr –

Sekvoj

, muzikanti, kteří na Jizerské notě ještě nikdy nechyběli a kteří na letošním Setkání přátel mají velký podíl. Hraní a zpěv se následně posunul do dřevěné hospůdky, ve které poslední tóny doznívaly až v ranních hodinách.

Jizerská nota nikdy okázale svoje trampství nehlásala, přesto jedinečnou atmosférou, programem a setkáváním v hledišti vždy byla naprosto jednoznačně trampská. Její výjimečnost navíc potvrzovala dramaturgická odvaha Pavla Děčka Vinkláta nebát se na trampské pódium postavit kapely, které žánrově míří i jinam. Který z trampských festivalů, na nichž hlasují diváci, se může v historii pochlubit tím, že několikrát zvítězila kapela jako je třeba Bezefšeho? Přejme si, aby pauza byla opravdu jen roční a abychom se 26. září příštího roku mohli na Jizerské notě setkat.

Fotografie z akce od Franty Bureše najdete [zde](#)